

stelling dat voor de ouderen de preventie weinig meer kan baten is echter op ethische en humanitaire gronden onaanvaardbaar.

Conclusie

Het COPIH-programma voor de screening op ischemische hartziekten en op de risicofactoren die het ontstaan daarvan bevorderen, is gebaseerd op gegevens die in hoofdzaak aan Angelsaksische en Scandinavische bronnen ontleend zijn.

Pilot-studies van de methode hebben de uitvoerbaarheid aangetoond en de ontwerpers gesterkt in hun overtuiging, dat zij zo al niet de beste dan toch wel de best bruikbare weg naar het doel, nl. preventie van deze ziekten ingeslagen zijn. Aangezien echter „the proof of the pudding in the eating” is zal pas in

de loop van de komende jaren uit vervolgstudies van de onderzochte groepen het rendement van de methode moeten blijken.

Voor de jongere leeftijdsgroepen, bij wie van preventieve maatregelen het meeste succes verwacht mag worden en die het langst in het onderzoek kunnen blijven, verdienen de bijzondere aandacht.

Al zal er aanvankelijk vaak op gegist bestek gevaren moeten worden, toch mag men hopen dat gedurende de reis onze groeiende ervaringen met stromen, winden en klippen die de preventie van ischemische hartziekten ons biedt, ons uiteindelijk in de juiste haven zullen doen belanden.

Een literatuurijs is op aanvraag bij de auteur verkrijgbaar.

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

Namen van virussen. — De International Committee on Nomenclature of Viruses is in 1966 geboren te midden van „a fulminating controversy over how viruses should be classified and named and was nurtured in the grumbling aftermath of this controversy”. Het eerste rapport van de commissie, verschenen bij Karger te Bazel (85 bl., £ 3), bevat tal van aanwijzingen dat de tegenstellingen nog steeds bestaan. De voorzitter van de commissie, Prof. PETER WILDY, schrijft: „What we present here is founded on the ruins of previous systems and we make no pretence that it will endure any longer than they did.” Hij voorziet de verschijning van een serie monografieën, waarvan elke nieuwe wat beter dan haar voorganger zal zijn. De ICNV werkt aan een Latijnse, binominale terminologie. Tot nu toe zijn slechts twee families geaccepteerd: de Papovaviridae (incl. Papillomavirus en Polyomavirus) en de Picornaviridae (Calcivirus, Rhinovirus, Enterovirus). Voor de mens zijn belangrijk de volgende geslachten (met voorbeelden van vertegenwoordigers daarvan):

Genus	Voorbeeld
Adenovirus	—
Alphavirus	O’Nyong-nyongkoorts
Arenavirus	Lassakoorts, lymfocyttaire choriomeningitis
Coronavirus	Humane respiratore virussen
Enterovirus	Poliovirus, enterovirussen
Herpesvirus	Herpes simplex, varicella, Epstein-Barr, cytomegalovirussen
Orthomyxovirus	Influenza
Papillomavirus	Papillomavirus
Paramyxovirus	Para-influenza, bof, mazelen, RSV
Parvovirus	H-virussen
Polyomavirus	Humane leuko-encefalopathie
Poxvirus	Vaccinia, variola, orf
Reovirus	Reovirussen
Rhabdovirus	VSV, rabies, Marburgvirus
Rhinovirus	Rinovirussen, voet-en-mondziekte.

Voor arbovirus groep B is de geslachtsnaam *Flavivirus* of *Flavovirus* voorgesteld; deze groep omvat gele koorts, dengue en enige encephalitis-virussen. Niet alle virussen zijn reeds geclassificeerd. (*Lancet*, 4 sept. bl. 556.)

Groot-Brittannië

Gefluorideerde tandpasta. — De uiterst aarzelende wijze waarop Britse lokale autoriteiten de fluoridering van drinkwater aanvaarden, maakt het nodig, andere methoden te bedenken om grote delen van de bevolking te laten profiteren van de cariës-werende eigenschappen van het fluoride-ion, aldus een editorial in het *Lancet* (18 sept. bl. 650). Een van deze methoden bestaat uit de verkoop van gefluorideerde tandpasta. De Verenigde Staten is daarmee voorgegaan in 1955, en in Engeland werd deze tandpasta in 1961 geïntroduceerd. De werking ervan is wel met zekerheid vastgesteld, maar ze haalt niet bij die van gefluorideerd water. Wel is merkwaardig dat de tandpasta ook nog werking toont bij kinderen die gefluorideerd water drinken. Aanvankelijke klachten over de metaal-achtige smaak van de tandpasta werden ondervangen door de gebruikte fluorverbinding (tin-fluoride) te vervangen door natriumfluoride of monofluorofosfaat. Deze pasta’s bevatten maximaal 2,4 mg fluoride per gram, dat is per „portie” ongeveer 1 mg fluoride. Dit is geheel ongevaarlijk, zelfs indien de hele portie zou worden ingeslikt: Naar schatting slikken de meeste kinderen minder dan 2 pct in van de pasta die zij gebruiken. Ondanks het toenemend gebruik van gefluorideerde tandpasta heeft zich tot nog toe geen enkele ongewenste bijwerking voorgedaan. In 1965 bleek bij een steekproef in Londen dat slechts 11 pct van de mensen gefluorideerde tandpasta gebruiken. De huidige opgaven vermelden ongeveer 20 pct.

Verenigde Staten

Herkenning van infectie. — De differentiëring van bacteriële infecties ten opzichte van andere koortsende ziekten is vaak moeilijk, terwijl hiervan veel afhangt voor de behandeling van de patiënt. In 1968 hadden PARK en medewerkers in het *Lancet* een snelle diagnostische methode beschreven, waarmee zij bij kinderen de bacteriële aard van een aandoening konden vaststellen. Zij hadden waargenomen dat neutrofiële leukocyten van kinderen met een infectieuze ziekte, in vitro een verhoogde spontane reductie van het bleek-gele nitroblauwtetrazol (NBT) tweewegbrachten, herkenbaar aan de daarbij gevormde blauwzwarte formazan-kristallen. Dit fenomeen wordt thans bevestigd in een artikel van MATULA en PATERSON, die het bij een reeks van volwassen patiënten hebben waargenomen (*New Engl. J. Med.*, 5 aug. bl. 311). Volgens deze auteurs is de NBT-test een vroegtijdig differentieel-diagnosticum ter herkenning van een hele scala van